

N:o 93.

Af herr **Röing**, om ändrad lydelse af 43 § i reglementet för riksbankens styrelse och förvaltning.

Enligt § 43 mom. 1 i gällande reglemente för riksbankens styrelse och förvaltning äro fullmäktige i riksbanken berättigade att efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall bevilja de riksbankens gäldenärer, hvilka afträdt sin egendom till borgenärers förnöjande, ackord vid likviden af deras skulder till riksbanken. Däremot äga ej fullmäktige att i andra fall efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande bankoutskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Erfarenheten torde, ej minst under den kris, i hvilken vi ännu befinna oss, ha visat, att befogad anledning mången gång förefunnits, att personer och företag, som kommit i ekonomiskt trångmål och häftade i skuld till riksbanken, bort erhålla ackord under hand och ej nödgats försätta sig i konkurs, hvarigenom företagets fortfarande existens i månget fall omöjliggjorts, om ej genom ofvan angifna bestämmelser i reglementet det för fullmäktige i riksbanken vore förbjudet att under några som helst förhållanden antaga ett ackord under hand. Är det för vederbörande gäldenär ej möjligt att till Riksbanken till fullo gälda sin skuld, står för honom ingen annan utväg öppen än att antingen försätta sig i konkurs eller ingå till bankoutskottet med anhållan om ackord, hvilken anhållan sedermera underkastas Riksdagens slutliga pröfning och afgörande.

Det är af lätt begripliga skäl uppenbart, att detta senare tillvägagångssätt så godt som aldrig användes, utan följderna af nu gällande bestämmelser blir den, att gäldenären, äfven om han af de mest oförutsedda anledningar råkat i ekonomiska svårigheter, nödgas göra konkurs, hvari-

genom icke blott större direkt förlust kan uppstå för såväl riksbanken som öfriga fordringsägare, utan äfven stora ekonomiska intressen för vårt lands näringslif kunna sättas på spel.

Det gäller därför enligt mitt förmenande att ändra det nuvarande riksbanksreglementet i den riktning, att Riksdagen förtroendefullt gifver fullmäktige i riksbanken rätt att efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall äfven bevilja de riksbankens kreditorer, som ej afträdt sin egendom till borgenärens förnöjande, ackord, om befogad anledning därtill förefinnes. Och äfven ur ren banksynpunkt kan en dylik ändring ej vara annat än riktig.

På grund af hvad jag här ofvan anfört, hemställer jag,

att Riksdagen må besluta att § 43 mom. 1 af reglementet för riksbankens styrelse och förvaltning erhåller följande lydelse:

§ 43.

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, såväl lämna riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrifna tiden för betalande af deras skulder till riksbanken som ock bevilja riksbankens gäldenärer ackord vid likviden af deras skulder till riksbanken. I annat än sist omnämnda fall må fullmäktige däremot icke efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande bankoutskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Stockholm den 25 januari 1909.

Erik Röing.

I motionen instämma:

Axel Rune.

A. Thylander.

Ivan Svensson.

Sixten Neiglick.

Alfr. Lundgren.

Conrad Vahlquist.

Wilh. Andersson.

Georg Kronlund.